

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 października 2016 r. o rozwiązaniu umowy zawartej na czas nieokreślony z UG.
- 2) Strony przekażą Sądowi w terminie trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego wyroku tymczasowego albo ustaloną za porozumieniem stron kwotę rekompensaty finansowej związanej z bezprawnym charakterem decyzji z dnia 17 października 2016 r., albo, w braku porozumienia, wyrażone liczbowo żądania dotyczące tej kwoty.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2020 r. – ViaSat / Komisja

(Sprawa T-734/17) (¹)

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Operator systemów satelitarnej komunikacji ruchomej – Dokumenty przekazane Komisji przez kandydata wybranego w ramach postępowania przetargowego – Wyraźna i dorozumiana odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej – Nadrzędny interes publiczny – Odmowa częściowego dostępu]

(2020/C 175/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà, P. de Bandt i M. Gherghinaru, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i C. Ehrbar, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Inmarsat Ventures Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Spontoni, B. Amory, É. Barbier de La Serre, adwokaci, i A. Howard, barrister)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji oddalającej ponowny wniosek skarżącej z dnia 10 lipca 2017 r. o udzielenie dostępu do wszystkich informacji przekazanych przez Inmarsat plc, Inmarsat Ventures lub jej spółki zależne w związku z ich udziałem w postępowaniu przetargowym Unii Europejskiej, które doprowadziło do wydania decyzji Komisji 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (Dz.U. 2009, L 149, s. 65), oraz do wszelkiej wymiany informacji w tym przedmiocie między Inmarsat i Komisją, oraz nieważności decyzji Komisji C(2018) 180 final z dnia 11 stycznia 2018 r. odmawiającej dostępu do tych informacji.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w sprawie zgodności z prawem dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej oddalającej ponowny wniosek skarżącej z dnia 10 lipca 2017 r. o udzielenie dostępu do wszystkich informacji przekazanych przez Inmarsat plc, Inmarsat Ventures lub jej spółki zależne w związku z ich udziałem w postępowaniu przetargowym Unii Europejskiej, które doprowadziło do wydania decyzji Komisji 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS), oraz do wszelkiej wymiany informacji w tym przedmiocie między Inmarsat i Komisją.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) ViaSat, Inc. zostaje obciążona trzema czwartymi własnych kosztów oraz trzema czwartymi kosztów poniesionych przez Komisję i przez Inmarsat Ventures.
- 4) Komisja zostaje obciążona jedną czwartą własnych kosztów oraz jedną czwartą kosztów poniesionych przez par ViaSat i przez Inmarsat Ventures.

(¹) Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2020 r. – Eurofer/Komisja

(Sprawa T-835/17) (¹)

[Dumping – Przywóz wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji, Serbii i Ukrainy – Zakończenie postępowania dotyczącego przywozu z Serbii – Ustalenie istnienia szkody – Kumulatywna ocena skutków przywozu z więcej niż jednego państwa – Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Zakończenie postępowania bez nałożenia środków – Artykuł 9 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036 – Ostateczne ujawnienie najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których ma być zalecone nałożenie środków ostatecznych lub zakończenie dochodzenia lub postępowania bez nałożenia środków – Artykuł 20 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036]

(2020/C 175/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J. Killick i G. Forwood)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky i A. Demeneix, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (przedstawiciel: adwokat R. Luff)

Przedmiot

Skarga oparta na art. 263 TFUE zmierzająca do stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1795 z dnia 5 października 2017 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy oraz kończącego dochodzenie dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Serbii (Dz.U. 2017, L 258, s. 24)